

Αθήνα, 27.5.2025

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς τους Υπουργούς:

- α. Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, κύριο Κυριάκο Πιερρακάκη,
- β. Περιβάλλοντος και Ενέργειας, κύριο Σταύρο Παπασταύρου.

ΘΕΜΑ: «Αποκατάσταση της αδικίας που υφίστανται μόνιμοι δασικοί υπάλληλοι λόγω άνισης μισθολογικής μεταχείρισης»

Κύριοι Υπουργοί,

Με την παρούσα, καταθέτω ως αναφορά το συνημμένο υπόμνημα ομάδας μόνιμων δασικών υπαλλήλων, κατηγορίας Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (ΔΕ) κλάδου Δασοφυλάκων, οι οποίοι διορίστηκαν το 2007 σε διάφορα Δασαρχεία της χώρας.

Οι εν λόγω υπάλληλοι, μέσω του πληρεξούσιου δικηγόρου τους, εκθέτουν τη συνεχιζόμενη και κατάφωρη αδικία που υφίστανται. Παρά το γεγονός ότι ασκούν όμοια καθήκοντα υπό τις ίδιες συνθήκες με άλλους συναδέλφους τους και αρχικά δικαιώθηκαν πρωτοδίκως για τη λήψη της ίδιας οικονομικής παροχής (διαφορά επιδομάτων ειδικών λογαριασμών), η τελική έκβαση των υποθέσεών τους διαφέρει.

Συγκεκριμένα, δυνάμει της απόφασης 3352/2022 του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών έγινε δεκτή η έφεση του Δημοσίου και αναιρέθηκε η ευνοϊκή για τους υπόψη μόνιμους δασικούς υπαλλήλους πρωτόδικη απόφαση (Α6029/2020 Μον.Διοικ.Πρωτ.Αθηνών). Με την ίδια απόφαση του Διοικητικού Εφετείου, απορρίφθηκε ως εκπρόθεσμη η έφεση του Δημοσίου κατά της πρωτόδικης απόφασης που αφορούσε άλλους συναδέλφους τους (Α7395/2018 Μον.Διοικ.Πρωτ.Αθηνών), η οποία, ούτως, κατέστη τελεσίδικη.

Αυτή η διαφορετική αντιμετώπιση, οφειλόμενη σε τυχαίους διαδικαστικούς λόγους, οδηγεί σε απαράδεκτη διάκριση μεταξύ υπαλλήλων με τα ίδια ακριβώς τυπικά και ουσιαστικά προσόντα, παραβιάζοντας την συνταγματικά κατοχυρωμένη αρχή της ισότητας και το κοινό περί δικαίου αίσθημα. Οι αναφέροντες ζητούν την παρέμβαση της Πολιτείας και την ανάληψη ειδικής νομοθετικής πρωτοβουλίας για την οριστική αποκατάσταση αυτής της αδικίας.

Παρακαλώ, κύριοι Υπουργοί, να εξετάσετε το υπόψη ζήτημα και να προβείτε στις απαιτούμενες ενέργειες.

Ο ερωτών Βουλευτής

Νατσιός Δημήτριος
Βουλευτής Α΄ Θεσσαλονίκης
Πρόεδρος Κοινοβουλευτικής Ομάδος ΝΙΚΗΣ

ΠΡΟΣ: Κοινοβουλευτικό Κίνημα Ν Ι Κ Η

Μεσογείων 2-4 Τ.Κ. 11527

popresident@nikh.gr

Θεσσαλονίκη 15-5-2025

ΘΕΜΑ: Μη τήρηση της αρχής της ισότητας σε Δασικούς Υπαλλήλους

Είμαστε μόνιμοι δασικοί υπάλληλοι οι οποίοι διοριστήκαμε το έτος 2007 στις κρατικές Περιφέρειες (νυν Αποκεντρωμένες Διοικήσεις) σε κενές οργανικές θέσεις κατηγορίας Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (ΔΕ) κλάδου Δασοφυλάκων και τοποθετηθήκαμε σε Δασαρχεία της Χώρας, τα οποία συνιστούν πρώην περιφερειακές δασικές υπηρεσίες του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Μετά το διορισμό μας υποβάλαμε, από κοινού με άλλους συναδέλφους μας, την υπ' αριθμ. πρωτ. 25235/1.10.2008 αίτησή μας ενώπιον της Οικονομικής Διεύθυνσης της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Υποστήριξης και Επιθεώρησης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με την οποία ζητήσαμε τη μηνιαία καταβολή σε εμάς από 1.10.2008 και εφεξής, της προκύπτουσας διαφοράς κατά την οποία υπολείπεται μηνιαίως η προβλεπόμενη στην υπ' αριθμ. 2/41289/0022/25.7.2002 Κ.Υ.Α. ειδική παροχή των υπαλλήλων των κρατικών Περιφερειών (και μετά την 1.1.2004 η προσωπική διαφορά στην οποία μετατράπηκε η εν λόγω παροχή, σύμφωνα με το άρθρο 24 παρ. 2 του Ν. 3205/2003) από τη διαφορά των επιδομάτων των ειδικών λογαριασμών των άρθρων 11 του Ν. 2332/1995 και 8 του Ν. 2430/1996, η οποία καταβαλλόταν στους συναδέλφους μας, μόνιμους δασικούς υπαλλήλους, μεταξύ των οποίων του κλάδου ΔΕ Δασοφυλάκων, οι οποίοι μετατάχθηκαν στις ίδιες υπηρεσίες των Περιφερειών από το Υπουργείο Γεωργίας, επικαλούμενοι ότι η χορήγηση σε εμάς της ως άνω προκύπτουσας διαφοράς επιβάλλεται για λόγους ίσης μεταχείρισής μας τόσο προς τους συναδέλφους μας, δασικούς υπαλλήλους, μεταξύ των οποίων του κλάδου ΔΕ Δασοφυλάκων, οι οποίοι

μετατάχθηκαν από το Υπουργείο Γεωργίας στις Περιφέρειες το έτος 1997, όσο και προς τους υπαλλήλους των κλάδων ΠΕ Γεωτεχνικού (Δασολόγοι) και ΤΕ Τεχνολόγου Δασοπονίας (Δασοπόνιοι), οι οποίοι διορίστηκαν το πρώτον σε πρώην υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας στις Περιφέρειες και δικαιούνται την προαναφερόμενη διαφορά.

Η ανωτέρω αίτησή μας απορρίφθηκε με την υπ' αριθμ. πρωτ. 60312/13.10.2008 πράξη του Προϊσταμένου της Οικονομικής Διεύθυνσης της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Υποστήριξης και Επιθεώρησης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με την αιτιολογία ότι ο κλάδος ΔΕ Δασοφυλάκων, στον οποίον ανήκουμε, δεν συμπεριλαμβάνεται στους οριζόμενους στις Κ.Υ.Α. 50908/31.7.2002, 61175/24.10.2003 και 2/39384/0022/27.7.2004 δικαιούχους των διαφορών των ειδικών λογαριασμών του Υπουργείου.

Ακολουθώντας ασκήσαμε, από κοινού με άλλους συναδέλφους μας, τη με ημερομηνία κατάθεσης 20.11.2008 προσφυγή-αγωγή μας ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, με την οποία ζητήσαμε:

α) να ακυρωθεί η προαναφερόμενη υπ' αριθμ. πρωτ. 60312/13.10.2008 πράξη του Προϊσταμένου της Οικονομικής Διεύθυνσης της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Υποστήριξης και Επιθεώρησης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και να αναγνωριστεί η υποχρέωση του Δημοσίου να εντάξει στις αποδοχές μας, για το χρονικό διάστημα από 1.10.2008 έως 1.11.2011 (οπότε με το άρθρο 30 παρ. 1 του Ν. 4024/2011 καταργήθηκαν όλα τα επιδόματα, οι αμοιβές και οι αποζημιώσεις που δεν προβλέπονταν στον εν λόγω νόμο), την ως άνω προκύπτουσα διαφορά, και

β) να αναγνωριστεί η υποχρέωση του Δημοσίου να μας καταβάλει την προαναφερόμενη προκύπτουσα διαφορά κατά το χρονικό διάστημα από 1.10.2008 έως 1.11.2011.

Η ανωτέρω προσφυγή-αγωγή έγινε δεκτή με την Α7395/2018 απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα 26^ο) για τους συναδέλφους μας και με την Α6029/2020 απόφαση του ίδιου δικαστηρίου για εμάς. Σύμφωνα με τις ανωτέρω **όμοιες** ως προς το περιεχόμενό τους δικαστικές αποφάσεις, ασκούμε όμοια ή ουσιωδώς όμοια καθήκοντα, κάτω από τις αυτές ή ουσιωδώς όμοιες συνθήκες εργασίας, με την ίδια εν γένει ποσοτική και ποιοτική απόδοση και ευθύνη, με τους συναδέλφους μας, μόνιμους δασικούς υπαλλήλους, ίδιας κατηγορίας και κλάδου, που μετατάχθηκαν στις ίδιες υπηρεσίες των Περιφερειών από το Υπουργείο Γεωργίας, με στόχο την προώθηση του έργου του Υπουργείου αυτού σε περιφερειακό επίπεδο, οι οποίοι λαμβάνουν την ανωτέρω παροχή. Για το λόγο αυτόν, με τις ανωτέρω δικαστικές αποφάσεις κρίθηκε ότι η ανωτέρω ρύθμιση του άρθρου 19 παρ. 16 και 17 του Ν. 3208/2003 και της εκδοθείσας κατ' εξουσιοδότηση της τελευταίας αυτής παραγράφου, υπ' αριθμ. 2/35112/0022/20-6-2007 ΚΥΑ, καθ' ό μέρος δεν καταλαμβάνει και τους μόνιμους δασικούς υπαλλήλους κατηγορίας ΔΕ κλάδου Δασοφυλάκων που υπηρετούσαμε κατά το επίδικο χρονικό διάστημα σε Δασαρχεία των Διευθύνσεων Δασών των κρατικών Περιφερειών που συνιστούν πρώην περιφερειακές δασικές υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας, αντίκειται στην συνταγματική αρχή της ισότητας, διότι με αυτή επιχειρείται αυθαίρετη, χωρίς αποχρώντα δικαιολογητικό λόγο, διαφορετική μεταχείριση υπαλλήλων που τελούν, μεταξύ τους, υπό τις ίδιες, ή έστω παρόμοιες, συνθήκες. Με αυτό το σκεπτικό το δικαστήριο έκρινε ότι πρέπει να ενταχθούμε στους δικαιούχους της διαφοράς των επιδομάτων των ειδικών λογαριασμών των άρθρων 11 του Ν. 2332/1995 και 8 του Ν. 2430/1996 και του κινήτρου απόδοσης, όπως το ύψος της διαμορφώνεται, για το χρονικό διάστημα που αφορά στον καθένα, μετά την αφαίρεση της προβλεπόμενης στην 2/41289/0022/25-7-2002 ΚΥΑ ειδικής παροχής των υπαλλήλων των κρατικών Περιφερειών (η οποία από 1-1-2004

μετατράπηκε, σύμφωνα με το άρθρο 24 παρ. 2 του Ν. 3205/2003, σε προσωπική διαφορά) μετά το συμψηφισμό τής, κατά τα ανωτέρω, προκύπτουσας διαφοράς, από 1-1-2009 με την ειδική παροχή του άρθρου 36 παρ. 1 του Ν. 3731/2008, συνυπολογιζομένων και των μειώσεων που επέφεραν οι διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 2 του Ν. 3833/2010 και του άρθρου τρίτου παρ. 1 του Ν. 3845/2010 στο ύψος των πάσης φύσεως επιδομάτων και αποζημιώσεων των υπαλλήλων του Δημοσίου. Ενόψει των ανωτέρω, με τις ανωτέρω δικαστικές αποφάσεις κρίθηκε ότι υποστήκαμε ζημία από την παράνομη παράλειψη του Δημοσίου να εντάξει στις αποδοχές μας την ανωτέρω διαφορά, για την αποκατάσταση της οποίας οφείλει αποζημίωση, κατ' άρθρο 105 ΕισΝΑΚ, ισόποση με την προκύπτουσα για τον καθένα προαναφερθείσα διαφορά. Για τους λόγους αυτούς το δικαστήριο έκανε δεκτή την προσφυγή-αγωγή, ακύρωσε την 60312/13-10-2008 πράξη του Προϊσταμένου της Οικονομικής Διεύθυνσης της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Υποστήριξης και Επιθεώρησης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, αποφάνθηκε ότι δικαιούμαστε από 1-10-2008 έως 1-11-2011 την ως άνω προκύπτουσα διαφορά και αναγνώρισε ότι το Ελληνικό Δημόσιο υποχρεούται να καταβάλει στον καθένα και την καθεμία από εμάς τα ποσά που αναφέρονται στην αγωγή.

Το Δημόσιο άσκησε τη με χρονολογία κατάθεσης 14-9-2020 (Α.Β.Ε.Μ.: ΕΦ 3402/13-10-2020) έφεση κατά και των δύο ως άνω αποφάσεων ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών. Με την υπ' αριθμ. 3352/2022 απόφαση του ως άνω δικαστηρίου (Τμήμα 3^ο Τριμελές) απορρίφθηκε ως εκπρόθεσμη η έφεση του Δημοσίου κατά της Α7395/2018 απόφασης του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών. Αντίθετα, η έφεση κατά της Α6029/2020 απόφασης του ίδιου δικαστηρίου έγινε δεκτή και η αγωγή μας απορρίφθηκε. Μετά την εξέλιξη αυτή, προκύπτει η εξής πρτόγνωρη κατάσταση, η οποία συνιστά ταυτόχρονα και κατάφωρη αδικία: παρότι τόσο οι συνάδελφοί μας, η αγωγή των οποίων έγινε

τελεσίδικα δεκτή, όσο και εμείς έχουμε το ίδιο ακριβώς υπηρεσιακό καθεστώς (συγκεκριμένα όλοι μας είμαστε μόνιμοι δασικοί υπάλληλοι οι οποίοι διοριστήκαμε το έτος 2007 στις κρατικές Περιφέρειες -νυν Αποκεντρωμένες Διοικήσεις- σε κενές οργανικές θέσεις κατηγορίας Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης κλάδου Δασοφυλάκων και τοποθετηθήκαμε σε Δασαρχεία της Χώρας- και ασκούμε τα ίδια ακριβώς καθήκοντα, εντούτοις οι συνάδελφοί μας, η προσφυγή-αγωγή των οποίων έγινε δεκτή με την Α7395/2018 απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα 26^ο), είναι δικαιούχοι της προβλεπόμενης στην υπ' αριθμ. 2/41289/0022/25.7.2002 Κ.Υ.Α. ειδικής παροχής των υπαλλήλων των κρατικών Περιφερειών (και μετά την 1.1.2004 δικαιούχοι της προσωπικής διαφοράς στην οποία μετατράπηκε η εν λόγω παροχή, σύμφωνα με το άρθρο 24 παρ. 2 του Ν. 3205/2003) από τη διαφορά των επιδομάτων των ειδικών λογαριασμών των άρθρων 11 του Ν. 2332/1995 και 8 του Ν. 2430/1996, ενώ εμείς, που η αγωγή μας έγινε δεκτή με την Α6029/2020 απόφαση του ίδιου τμήματος του ίδιου δικαστηρίου, δεν είμαστε, και αυτό εξαιτίας του τυχαίου γεγονότος ότι το Δημόσιο άσκησε εκπρόθεσμα έφεση κατά της ανωτέρω Α7395/2018 πρωτόδικης απόφασης που δικαίωσε τους συναδέλφους μας, ενώ αντίθετα άσκησε εμπρόθεσμα έφεση κατά της Α6029/2020 πρωτόδικης απόφασης που δικαίωσε εμάς.

Η μη χορήγηση και σε εμάς της ως άνω διαφοράς συνιστά άνιση μεταχείρισή μας, κατά παράβαση της αρχής της ισότητας που καθιερώνεται από το Σύνταγμα, σε σχέση με τους συναδέλφους μας της ίδιας κατηγορίας και κλάδου (ΔΕ Δασοφυλάκων), οι οποίοι δικαιούνται την ως άνω οικονομική παροχή, η χορήγηση της οποίας ουδόλως συνδέεται με ειδικές προϋποθέσεις και όρους (όπως π.χ. με την παροχή πρόσθετης εργασίας), ούτε συναρτάται προς το είδος ή το εύρος της παρεχόμενης εργασίας, καθώς δεν γίνεται επίκληση κάποιας αιτιολογίας ειδικού σκοπού ή κινήτρου για τη χορήγησή της

στις διατάξεις που την προβλέπουν, αλλά αντιθέτως παρέχεται ως σταθερό και πάγιο εισόδημα που αυξάνει τους μισθούς των δικαιούχων του, καταβαλλόμενη ακόμα και κατά το χρόνο που οι τελευταίοι τελούν σε αναρρωτική άδεια, άδεια κύησης ή κανονική άδεια.

Επιπλέον, ακόμα και αν ήθελε θεωρηθεί ότι η ένδικη παροχή χορηγείται ως κίνητρο για την προώθηση του έργου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων σε περιφερειακό επίπεδο, πρέπει και εμείς να αναγνωριστούμε ως δικαιούχοι αυτής, αφού στο πλαίσιο των καθηκόντων μας απασχολούμαστε με προγράμματα δημοσίων επενδύσεων, τα οποία διαχειρίζονται οι πρώην περιφερειακές δασικές υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας, και προγράμματα διαχείρισης και ελέγχου του καθεστώτος των οικονομικών ενισχύσεων σε βάρος πιστώσεων του τακτικού προϋπολογισμού του Υπουργείου και του προϋπολογισμού δημοσίων επενδύσεων του τομέα Γεωργίας εν γένει, περαιτέρω, δε, διότι συμμετέχουμε σε προσφορά της ίδιας εργασίας, κάτω από τις ίδιες ή ουσιαδώς όμοιες συνθήκες με τους υπαλλήλους που λαμβάνουν την παροχή αυτή, με τους οποίους συνεργαζόμαστε στο πεδίο του προγραμματισμού και της υλοποίησης των στόχων του Υπουργείου. Επίσης, ειδικώς συγκρινόμενοι με τους συναδέλφους μας, μόνιμους δασικούς υπαλλήλους, ίδιας κατηγορίας και κλάδου (ΔΕ Δασοφυλάκων), του πρώην Υπουργείου Γεωργίας που μετατάχθηκαν το έτος 1997 στις ίδιες υπηρεσίες των Περιφερειών, στις οποίες διοριστήκαμε και οι ίδιοι, έχουμε τα ίδια τυπικά προσόντα και το αυτό ή ουσιαδώς όμοιο αντικείμενο απασχόλησης, ασκούμε τα ίδια ή ουσιαδώς όμοια καθήκοντα, παρέχουμε τις ίδιες ή ουσιαδώς όμοιες υπηρεσίες, κάτω από τις ίδιες ή ουσιαδώς όμοιες συνθήκες εργασίας και προσφέρουμε την ίδια ή ουσιαδώς ίδια πρόσθετη εργασία, με την ίδια εν γένει ποσοτική και ποιοτική απόδοση και ευθύνη.

Εν όψει των ανωτέρω:

1) Θα θέλαμε να προβείτε σε διάβημα στα συναρμόδια Υπουργεία για το ανωτέρω ζήτημα και ειδικότερα για τη μη τήρηση της αρχής της ισότητας σε βάρος μας σε σχέση με τους συναδέλφους μας, μόνιμους δασικούς υπαλλήλους, ίδιας κατηγορίας και κλάδου (ΔΕ Δασοφυλάκων) του πρώην Υπουργείου Γεωργίας που μετατάχθηκαν το έτος 1997 στις ίδιες υπηρεσίες των Περιφερειών, στις οποίες διοριστήκαμε και οι ίδιοι, με τους οποίους έχουμε τα ίδια τυπικά προσόντα και το ίδιο ή ουσιωδώς όμοιο αντικείμενο απασχόλησης, ασκούμε τα ίδια ή ουσιωδώς όμοια καθήκοντα, παρέχουμε τις ίδιες ή ουσιωδώς όμοιες υπηρεσίες, κάτω από τις ίδιες ή ουσιωδώς όμοιες συνθήκες εργασίας και προσφέρουμε την ίδια ή ουσιωδώς ίδια πρόσθετη εργασία, με την ίδια εν γένει ποσοτική και ποιοτική απόδοση και ευθύνη.

2) Θα επιθυμούσαμε να αναδείξετε το συγκεκριμένο ζήτημα, είτε μέσω της Βουλής, είτε εξωκοινοβουλευτικά (μέσω των Μ.Μ.Ε. κλπ).

3) Ζητούμε να υπάρξει ειδική νομοθετική ρύθμιση προκειμένου να αποκατασταθεί η ανωτέρω κατάφωρη αδικία σε βάρος μας.

Ο πληρεξούσιος Δικηγόρος

